

“मीठे बच्चे- अविनाशी ज्ञान रत्न धारण गरेर अब तिमी फकीरबाट अमीर बन्नु छ, तिमी आत्मा हौ रूप-बसन्त ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ शुभ भावना राखेर पुरुषार्थमा सधैं तत्पर रहनु पर्छ ?

उत्तर:- सधैं यही शुभ भावना राख्नुपर्छ- हामी आत्मा सतोप्रधान थियौं, हामीले नै बाबाबाट शक्तिको वर्सा लिएका थियौं अब फेरि लिइरहेका छौं । यही शुभ भावनाद्वारा पुरुषार्थ गरेर सतोप्रधान बन्नु छ । यस्तो सोच्नु हुँदैन, सबै सतोप्रधान कहाँ बन्छन् र ! होइन, यादको यात्रामा रहने पुरुषार्थ गरिरहनु पर्छ, सेवाद्वारा ताकत लिनु पर्छ ।

गीत:- यस पाप की दुनियाँ से...

ओम् शान्ति । यो हो पढाइ । हरेक कुरा बुझ्नुपर्छ । अरू जुन पनि सतसङ्ग आदि छन्, ती सबै हुन् भक्तिका । भक्ति गर्दा-गर्दा भिखारी बनेका छन् । ती भिखारी फकीर भिन्दै हुन्, तिमी भिन्दै हौ । तिमी अमीर थियौ, अहिले फकीर बनेका छौ । यो कसैलाई पनि थाहा छैन हामी अमीर थियौं, तिमी ब्राह्मणहरूले जान्दछौ- हामी विश्वको मालिक अमीर थियौं । अमीरचन्दबाट फकीरचन्द बनेका छौ । अब यो हो पढाइ, जसलाई राम्ररी पढ्नु छ, धारण गर्नु छ र धारण गराउने कोसिस गर्नु छ । अविनाशी ज्ञान रत्न धारण गर्नु छ । आत्मा रूप-वसन्त हो नि । आत्माले नै धारण गर्छ, शरीर त विनाशी छ । जुन चीज कामको हुँदैन, त्यसलाई जलाइन्छ । शरीर पनि कामको रहँदैन भने त्यसलाई आगोमा जलाइन्छ । आत्मालाई त जलाईदैन । हामी आत्मा हौं, जबदेखि रावण राज्य भयो तबदेखि मनुष्य देह-अभिमानमा आए । म शरीर हुँ, यो पक्का हुन्छ । आत्मा त अमर छ । अमरनाथ बाबा आएर आत्माहरूलाई अमर बनाउनु हुन्छ । त्यहाँ त आफ्नो समयमो इच्छा अनुसार एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छन् किनकि आत्मा मालिक हुन्छ । जब चाट्यो शरीर छोड्छ । त्यहाँ शरीरको आयु लामो हुन्छ । सर्पको उदाहरण छ । अहिले तिमी जान्दछौ- यो तिम्रो धेरै जन्मको अन्त्यको जन्मको पुरानो खाल हो । ८४ जन्म पूरा लिएको छ । कसैको ६०-७० जन्म पनि हुन्छ, कसैको ५० हुन्छ, त्रेतामा अवश्य आयु केही न केही कम हुन जान्छ । सत्ययुगमा पूरा आयु हुन्छ । अब पुरुषार्थ यो गर्नु छ हामी सबैभन्दा पहिला सत्ययुगमा आऔं । त्यहाँ तागत हुन्छ त्यसैले अकालमा मृत्यु हुँदैन । तागत कम भएपछि आयु पनि कम हुन जान्छ । जसरी बाबा सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, तिम्रो आत्मालाई पनि शक्तिमान् बनाउनुहुन्छ । एक त पवित्र बन्नु छ अनि यादमा रहनु छ तब शक्ति मिल्छ । बाबाबाट शक्तिको वर्सा लिन्छौं । पाप आत्माले त शक्ति लिन सक्दैन । पुण्य आत्मा बन्यौ भने शक्ति मिल्छ । यो ख्याल गर- हाम्रो आत्मा सतोप्रधान थियो । सधैं शुभ भावना राख्नुपर्छ । यस्तो होइन सबै सतोप्रधान कहाँ हुन्छन् र ! कोही त सतो पनि हुन्छन् नि । होइन, आफूलाई सम्झनुपर्छ हामी सबैभन्दा पहिला सतोप्रधान थियौं । निश्चयबाट नै सतोप्रधान बन्छौ । यस्तो होइन हामी सतोप्रधान कहाँ बन्न सक्छौं ! नत्र चिप्लिन्छन् । यादको यात्रामा रहँदैनन् । जति हुन सक्छ पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । आफूलाई आत्मा सम्झेर सतोप्रधान बन्नु छ । यस समय सबै मनुष्य मात्र तमोप्रधान छन् । तिम्रो आत्मा पनि तमोप्रधान छ । आत्मालाई अब सतोप्रधान बन्नु छ, बाबाको यादबाट । साथ-साथै सेवा पनि गर्नु भन्ने तागत मिल्छ । मानौं कसैले सेन्टर खोल्छ भने धेरैको आशीर्वाद उसको शिरमा आउँछ । मनुष्यले धर्मशाला बनाउँछन् ताकि कोही पनि आएर विश्राम प्राप्त गर्न सकून् । आत्मा खुशी हुन्छ नि । रहनेहरूलाई आराम मिल्यो भने त्यसको आशीर्वाद बनाउनेलाई मिल्छ । फेरि परिणाम के हुन्छ ? दोस्रो जन्ममा ऊ सुखी हुन्छ । घर राम्रो मिल्छ । घरको सुख मिल्छ । यस्तो पनि होइन, ऊ कहिल्यै विरामी हुँदैन । केवल घर राम्रो मिल्छ । अस्पताल खोलेको छ भने तन्दुरुस्ती राम्रो रहन्छ । युनिभर्सिटी खोलेको छ भने पढाइ राम्रो हुन्छ । स्वर्गमा त यी अस्पताल आदि हुँदैनन् । यहाँ तिमीले पुरुषार्थबाट २१ जन्मको लागि प्रारब्ध बनाउँछौ । बाँकी त्यहाँ हस्पिटल, न्यायालय (कोर्ट), पुलिस आदि केही पनि हुँदैनन् । अब तिमी जान्छौ सुखधाममा । त्यहाँ मन्त्री पनि हुँदैनन् । उच्चभन्दा उच्च स्वयं महाराज-महारानी, उनीहरूले मन्त्रीको राय कहाँ लिनुपर्छ र ! राय तब मिल्छ जब बेसमझ हुन्छन्, जब विकारमा गिन्छन् । रावण राज्यमा बिलकुल बेसमझ तुच्छ बुद्धिका बन्छन् त्यसैले

विनाशको बाटो खोजिरहन्छन्। स्वयं सम्भन्छन्- हामीले विश्वलाई धेरै उच्च बनाउँछौं तर अभै तल गिर्दै जान्छ। अब विनाश सामुन्ने खडा छ।

तिमी जान्दछौ- हामी अब घरमा जानु छ। हामीले विश्वको सेवा गरेर दैवी राज्य स्थापना गर्छौं। त्यसपछि राज्य गर्छौं। गायन पनि छ फलो फादर। फादर सोज सन, सन सोज फादर। बच्चाहरूले जान्दछन्- यस समयमा शिवबाबा ब्रह्माको तनमा आएर हामीलाई पठाउनुहुन्छ। सम्झाउनु पनि यसरी नै छ- हामी ब्रह्मालाई भगवान् वा देवता आदि मान्दैनौं। यी त पतित थिए, बाबाले पतित शरीरमा प्रवेश गर्नुभएको हो। वृक्षमा हेर, माथि चोटीमा खडा छन् नि। पतित छन् त्यसैले तल पावन बन्नको लागि तपस्या गरेर फेरि देवता बन्छन्। जो तपस्या गरिरहेका छन्, उनीहरू ब्राह्मण हुन्। तिमी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू सबैले राजयोग सिकिरहेका छौ। कति स्पष्ट छ। यसमा योग बडो राम्रो चाहिन्छ। यादमा रहने भने मुरलीमा पनि त्यो तागत रहँदैन। तागत मिल्छ नै शिवबाबाको यादबाट। यादबाट नै सतोप्रधान बन्छौ, नत्र सजाय खाएर फेरि कम पद मिल्छ। मूल कुरा हो यादको, जसलाई नै भारतको प्राचीन योग भनिन्छ। ज्ञानको बारेमा कसैलाई पनि थाहा छैन। पहिलेका ऋषि-मुनिले भन्दथे- रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको बारेमा हामी जान्दैनौं। तिमी पनि पहिले केही पनि जान्दैनथ्यौ। यी ५ विकारहरूले तिमीलाई बिलकुलै कौडीतुल्य (वर्थ नट ए पेनी) बनाएको छ। अब यो पुरानो दुनियाँ जलेर बिलकुल खतम हुनु छ। केही पनि रहने छैन। तिमीहरू सबैले नम्बवार पुरुषार्थ अनुसार विश्वलाई स्वर्ग बनाउन तन-मन-धनबाट सेवा गर्छौं। प्रदर्शनीमा पनि तिमीलाई सोधे भने भन- हामी बी.के.ले आफ्नै तन-मन-धनबाट श्रीमत अनुसार सेवा गरेर रामराज्य स्थापना गरिरहेका छौं। गान्धीजीले यस्तो भन्दैनथे- हामी श्रीमत अनुसार रामराज्य स्थापना गर्छौं। यहाँ त यिनमा श्री श्री १०८, बाबा बस्नुभएको छ। १०८ को माला पनि बनाउँछन्। माला त लामो बन्छ। त्यसमा ८ र १०८ ले राम्रो मेहनत गर्छन्, नम्बरवार त धेरै छन्। रुद्र यज्ञमा शालिग्रामको पनि पूजा हुन्छ। अवश्य केही सेवा गरेको छ तब त पूजा हुन्छ। तिमी ब्राह्मण रूहानी सेवाधारी हो। सबैको आत्मालाई जगाउँछौ। म आत्मा हुँ, यो बिसिनाले देह-अभिमान आउँछ। सम्भन्छन् म फलानो हुँ। कसैलाई यो कहाँ थाहा छ र- म आत्मा हुँ, फलानो नाम त यस शरीरको हो। हामी आत्मा कहाँबाट आउँछौं- यो अलिकति पनि कसैलाई ख्याल छैन। यहाँ पार्ट खेल्दा-खेल्दा शरीरको भान पक्का भएको छ। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! अब लापर्बाही गर्न छोड। माया बडो बलवान छ, तिमी युद्धको मैदानमा छौ। तिमी आत्म-अभिमानि बन। आत्माहरू र परमात्माको यो मेला हो। गायन पनि छ- आत्मा-परमात्मा अलग रहे बहुकाल। यसको पनि अर्थ उनीहरूले जान्दैनन्। तिमी अहिले जान्दछौ- हामी आत्माहरू बाबासँगै रहन्छौं। त्यो आत्माहरूको घर हो नि। बाबा पनि त्यहाँ हुनुहुन्छ, उहाँको नाम हो शिव। शिव जयन्तीको पनि गायन छ, दोस्रो कुनै पनि नाम दिनु हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो वास्तविक नाम हो कल्याणकारी शिव। कल्याणकारी रुद्र भनिदैन। कल्याणकारी शिव भनिन्छ। काशीमा पनि शिवको मन्दिर छ नि। त्यहाँ गएर साधुहरू मन्त्र जपेछन्। शिव काशी विश्वनाथ गंगा। अब बाबा सम्झाउनुहुन्छ- शिवलाई जुन काशीको मन्दिरमा बसाएका छन्, उनलाई भन्दछन्- विश्वनाथ। अब म त विश्वनाथ होइन। विश्वको नाथ तिमी बन्छौ। म त बन्दै बन्दिनँ। ब्रह्म तत्त्वको नाथ पनि तिमी बन्छौ। त्यो तिम्रो घर हो। त्यो राजधानी हो। मेरो घर त एउटै ब्रह्म तत्त्व हो। म स्वर्गमा आउँदिनँ। न त म नाथ बन्छु। मलाई भन्दछन् नै शिवबाबा। मेरो पार्ट नै हो पतितहरूलाई पावन बनाउने। सिक्खहरूले पनि भन्दछन्- मूत पलीती कपड धोए (आत्मारूपी फोहर कपडा धुनुभयो)... तर अर्थ बुझ्दैनन्। महिमा पनि गायन छ- एकोअंकार... अजोनि अर्थात् जन्म-मरणरहित। मैले त ८४ जन्म लिन्न। म यिनमा प्रवेश गर्छु। मनुष्यले ८४ जन्म लिन्छन्। यिनको आत्माले जान्दछ- बाबा मेरो साथमा सँगै बस्नुभएको छ तापनि घरी-घरी याद गर्न बिसिन्छु। यस दादाको आत्माले भन्दछ- मलाई धेरै मेहनत गर्नुपर्छ। यस्तो होइन मेरो साथमा बाबा बस्नुभएको छ त्यसैले याद राम्रो रहन्छ। होइन। एकदम सँगै छु, जान्दछु- मेरो पासमा हुनुहुन्छ। यस शरीरको मानौं उहाँ मालिक हुनुहुन्छ। फेरि पनि भुल्दछु। बाबालाई यो शरीर दिएको छु रहनको लागि। बाँकी एक कुनामा बसेको छु। ठूलो व्यक्ति हुनुहुन्छ नि। विचार गर्छु, साथमा मालिक बस्नुभएको छ। यो रथ उहाँको हो। उहाँले यसको सम्हाल गर्नुहुन्छ। मलाई शिवबाबाले खुवाउनु पनि हुन्छ। म उहाँको रथ हुँ। केही त

सत्कार गर्नुहुन्छ। यस खुशीमा खान्छु। दुई-चार मिनेटपछि यी कुरा भुलिहाल्छु तब सम्झन्छु— बच्चाहरूले कति मेहनत गर्नुपर्छ होला। त्यसैले बाबा सम्झाइरहनु हुन्छ— जति हुन सक्छ बाबालाई याद गर। धेरै फाइदा छ। यहाँ त सानो कुरामा पनि दिक्क हुन्छन् फेरि पढाइलाई नै छोडिदिन्छन्। बाबा-बाबा भनेर पनि सम्बन्ध विच्छेद गर्छन्। बाबालाई आफ्नो बनावन्ति, ज्ञान सुनावन्ति, दिव्य दृष्टिबाट स्वर्ग देखन्ति, रास करन्ति, अहो मम माया मलाई फारकती देवन्ति, भागन्ति। जसले विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ उहाँसँग सम्बन्ध विच्छेद गर्छन्। ठूला-ठूला नाम चलेका (नामीग्रामी)ले पनि सम्बन्ध विच्छेद गर्छन्।

अब तिमीलाई बाटो बताइन्छ। यस्तो होइन हात समातेर लिएर जानुहुन्छ। यी आँखाबाट त अन्धा छैनौ। हो ज्ञानको तेस्रो नेत्र तिमीलाई मिल्छ। तिमीले सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछौ। यो ८४ को चक्र बुद्धिमा घुम्नुपर्छ। तिम्रो नाम हो स्वदर्शन चक्रधारी। एक बाबालाई नै याद गर्नुपर्छ। अरू कसैको पनि याद नरहोस्। अन्त्यमा यस्तो अवस्था रहनुपर्छ। जसरी स्त्रीको पुरुषसँग लभ रहन्छ। उनको हो लौकिक लभ, यहाँ तिम्रो हो रूहानी लभ। तिमीले उठ्दा-बस्दा पतिहरूका पति, पिताहरूका पितालाई याद गर्नुपर्छ। दुनियाँमा यस्ता धेरै घर छन् जहाँ स्त्री-पुरुष तथा परिवार आपसमा धेरै प्यारले रहन्छन्। घर नै स्वर्ग जस्तो हुन्छ। ५-६ बच्चाहरू सँग-सँगै रहन्छन्। बिहान सबै उठेर पूजामा बस्छन्, घरमा कुनै झगडा आदि हुँदैन। एकरस रहन्छन्। कहीं त फेरि एकै घरमा कोही राधा-स्वामीका शिष्य हुन्छन् भने कोही फेरि धर्मलाई नै मान्दैनन्। सानो-सानो कुरामा पनि अप्रसन्न हुन्छन्। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— यस अन्तिम जन्ममा पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ। आफ्नो पैसा पनि सफल गरेर आफ्नै कल्याण गर। तब विश्वको पनि कल्याण हुन्छ। तिमी जान्दछौ— हामी आफ्नो राजधानी श्रीमत अनुसार फेरि स्थापना गर्छौं। यादको यात्राबाट र सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानेर नै हामी चक्रवर्ती राजा बन्दछौं फेरि उत्रिन शुरू हुन्छ। फेरि अन्त्यमा बाबाको पासमा आउँछौं। श्रीमतमा चल्ला नै उँच पद पाउँछौं। बाबाले कुनै फाँसीमा चढाउनुहुन्न। एक त भन्नुहुन्छ— पवित्र बन र बाबालाई याद गर। सत्ययुगमा पतित कोही पनि हुँदैन। देवी-देवता पनि धेरै कम मात्र रहन्छन्। फेरि विस्तार-विस्तारै वृद्धि हुन्छ। देवताहरूको हुन्छ सानो वृक्ष। फेरि कति वृद्धि हुन्छ। आत्माहरू सबै आउँदै रहन्छन्। यो बनिबनाऊ खेल हो। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) रूहानी सेवाधारी बनेर आत्माहरूलाई जगाउने सेवा गर्नुपर्छ। तन-मन-धनबाट सेवा गरेर श्रीमतमा रामराज्यको स्थापनाको निमित्त बन्नु छ।
- २) स्वदर्शन चक्रधारी बनेर ८४ को चक्र बुद्धिमा घुमाउनु पर्छ। एक बाबालाई नै याद गर्नु छ। अरू कसैको पनि याद नरहोस्। कहिल्यै कुनै कुराबाट दिक्क भएर पढाइ छोडनु हुँदैन।

वरदानः— सेवा गरेर पनि यादको अनुभवको रेस गर्ने सदा लभलीन आत्मा भव

यादमा त रहन्छौ तर यादद्वारा जुन प्राप्ति हुन्छ, त्यस प्राप्तिको अनुभूतिलाई अगाडि बढाउँदै जाऊ, यसको लागि अब विशेष समय र अटेशन देऊ जसबाट थाहा हुन्छ ऊ अनुभवको सागरमा हराएको लभलीन आत्मा हो। जसरी पवित्रता, शान्तिको वतावरणको भासना आउँछ त्यस्तै श्रेष्ठ योगी, लगनमा मगन रहनेवाला हुन्—यो अनुभव होस्। ज्ञानको प्रभाव त छ तर योगको सिद्धि स्वरूपको प्रभाव होस्। सेवा गरेर पनि यादको अनुभवमा डुबिरहने गर, यादको यात्राको अनुभवको रेस गर।

स्लोगनः— सिद्धिलाई स्वीकार गर्नु अर्थात् भविष्य प्रारब्धलाई यहाँ नै समाप्त गर्नु हो।